

in me ut tua praedicta intelligat, in ea liberaliter in-
spice. De negotio enim mihi negotio diligentia defuisse. Et
multum subit praeteritis veteris consuecere, praeniora
bis esset anima, si puerilis institutionis fundamen-
ta fuerent aut iacta seculi, aut certe fidelis asservita
instituti obsequio, quae ut grammaticarum carum mu-
lestias pro delectamento habet, ita in iugiter
credere prociis manum admoventi. Constitui ergo ordi-
ni alimine, ut mirum à primis latine linguae redi-
mentis. Hoc quidem est tibi, si iuxta meam adole-
scerit perperam, reliqua deinde studia nostra majori
cum voluptate progrediantur. Sed ante omnia Deo fa-
cienda vota sunt, ut in frigida canalis, meos scilicet in
adulescentis, prosperare dignetur sua benedictione. De pe-
cunia ante sextum mensem non laboramus, cum is exierit.
D. Doctor si erit commodum mittere daleros sexdecim,
et rursus solidum uno exacto. Si volet Deo et si reor in
subernos menses tres vel quatuor commoda linne hic ad-
griam Rheni Duisburgi. propterea breves singuli me-
is, adulescentibus in manifestam sperde bunt, ad omni
doctrinae corruptela et cultum sedata postea non de-
num vere ad functionem nostram nos reuocabunt. In
quod magis credo, si viderimus reliquias pergentes dederit
nisi mihi breuiter gratias compedes, in pace isthuc ad
vos transibo. Vale Deo bono vere doctissime 3. Id. Novembris
Duisburgi 1566.

Tue D. Audiosiss.

Johannes Holang.

M. Jacobo Stylio Heidelberga

Pax Christi.

Jacobe frater dilecte. Gaudemus tibi isthuc et uxoris tuae
hactenus secunda esse nisse. Nos interea variè exerciti sumus.
Gratias tamen agimus Deo patris nostri quod vivimus etiam
nunc omnes, qui Bremen in uno confu bernio vivimus,
extra unum adulescentem Flandrum, quem Bremen per-
stis sustulisti, ante mensem sex vel septem mendum

87)

[=Hscr. A. 7 =
N. 1593]

Dime confitebatur, sonans verba quaedam latina non ad
 quodam continue rogabat ut sub nos lecto nēre posset,
 recepi inconvictum, erat ingenio felix, studio autem
 incredibili paucis mensibus annos equales suos post se
 reliquit. Quid multis morari! proposui ei doctrinam q̄
 etatis legibus semper refferri unum apud, donavi ei
 novum testamentum latinum, ediscerebat, quodam alia
 studiosissime legebat, plane ad transformari videtur.
 Cum autem jam classe scholae essent et me rei conside-
 rationes paulatim desererent, et pueris in brabantiam
 omnibus hunc more manifeste instructum velle ad
 pungere. Fortē magister Henricus cum hoc meum con-
 silium audisset (ex auditu erat) Dilectum est in-
 quit illi puerum tam egregia natura se amitti. Quid
 fuere? Jam ancillas absolueram rogavi, nun auderet
 Flander ille amicum fortasse sepe de me damni castro
 relinquere? Sargu vult. Doremanni et meo domi lectum mibi
 itaq, maluit, hoc adolesecens facere quam in Flandriam recē-
 dere non multis diebus post meam profectionem, post
 lentis contagium in me is edis cum exiit. Levia pro-
 gredior quam intendeam, vultu reliqui. Tota hoc de-
 bri fui apud D. Herbertum in obsequium. Ibi inveni Petrum
 Gaël o Klerardum Doremannum nisi remouendum curaret
 confidētem illiū quem mihi subiectum esse, diripiente
 quodque pertinet ad religionis propagationem non esse me
 in posterum rediturum ad meam functionem. Hec ita probe
 ad illa curam est, ut jam data sit cantori uxor. affuit
 scilicet Gerardus cum in scholae temore & famore solarem
 sumerent huiusmodi diem concionantes Luficranici
 cum Magistris (exiit Henricum et solitudinem) item
 cum multis civibus in turba publica potantes et sal-
 tantes. De Domino Johanne Dheretēdo nimis vehementer
 accipio quod scripsi. impaſſa à vicinis nostris quas et D. Daniel (ss.
 Allez est magni nominis, Allez discebat) compressit Gerard. Davon.
 orationem suam dūq, quā expediret ealepie. Na
 cum jam Franciscum et Cornelium sibi subducere cece-
 rit et sibi in eandem eadem ductum amicum brunsuicensem
 qui non dubitaret plenis tibiis precioris doctrine

diffimulantes infectari: viriliter et coriis et spatio
 Quorum aut trium mensium subinde esupperu senten-
 tiam hanc de rebus controversis libere videri professus fere,
 te maxime parte sensus inter clamores et horrendamen-
 ta Diaboli et membrorum ipsius, fatali pestilentia corre-
 pti e viris concepit. Ego vero cum nobis vincta haeret,
 in edibus herberti apud Cynaburgum apud laupite et laupite,
 mare. Albertus hoc Cynaburgum Cynaburgum Cynaburgum
 postquam tum fatale futurum est, fatale et Cynaburgum.
 post illuc eja epistulam et per Duce vnamum misit
 neli, ad scriberem tibi nisi prorsus obutgesse
 peris scriberem, postulatum per Epistolam, qui non
 dum ita sedata se habet et ut peregrini iuvenes per
 sinceducere, ut pholere se, reliquis magis his se
 am, in illant. Amili interea expresse respondant, re-
 bibe amittere deurbatores illos scholasticos vna
 tionis per quos iam pridem nihil limitari facere,
 mihi nunciam remittere, ne ad utrumque indifferente
 esse, neque alia condicione esse ad scholasticum magis
 edidit. Hermannus Weizenberg Cynaburgum edidit
 in eade ex qua hoc ipso idagente expulsi est. D. Cyn.
 paucis diebus post mortem Johannis cum praedis
 domi multa de novis edibus glorians quos apud civitatem
 campum edificabat, egressus à meridie portu suum
 D. Joham: fuit: hanc procul à mora dumeret sibi
 sensus precordia, inde cum se in pede mole collocaisset,
 exedit prorsus in faciem nec vram edidit, nec deinde
 in terris fuit. Sic percutit Dominus dorsum contem-
 ptum, nec tamen alia tam horrendis exemplis pruden-
 tiores fiunt. Multa brevis millia partis fustibus, et
 fore optimos quosque. Vale frater dilecte, et me tuis
 precibus iura. Saluta uxorem et sororem et M. Francisc.
 meosque et aera iura cum iuxta te tuam salutem.
 Duisburgi. 13. Dy Novembris 1566.

Tribus adolescentibus, Jacobo Sommelino,
 Alex. Blondello, Henr. Landwera. Heidelbergae.

Pax Christi.

Adolescentes animo meo iucundissimi qui me vestris